

מסיבת חנוכה קהילתית
נר שביעי של חנוכה
יום שני - 26 דצמבר

הדלקת נרות משותפת
ומשחק - קליקט!!!

פרסים יקרי ערך למקומות הראשונים
בקבוק יין מיוחד מאוד,
עגלת ילדים מתקפלת מבית בייבי-שיק,
מנוי לאינטרנט רימון,
כרטיסי כניסה לספארי ועוד!!!

יום שני -
26 דצמבר

עלות כניסה
לזוג: 57 ש"ח.
למי שאינו חבר קהילה - 120 ש"ח.

קורס החייאת ילדים (הקורס מיועד למבוגרים)
ייערך ע"י מד"א בבית הכנסת ב-10 בינואר בשעה 20:00.
הקורס מסובסד ע"י בית הכנסת ומספר המקומות מוגבל.
(כל הקודם זוכה בהרשמה מראש דרך האימייל).
תודה לשימי גולי על הארגון.

שבת חתנים

שבת פרשת וארא - כ"ו טבת, 21.1.2012.
הרב בני לאו יתארח בקהילה ביום חמישי 19.1.2012 ויעביר שיעור לחברי הקהילה בליווי אירוח חלבי מגוון.
נא לשריין את התאריך ביומן!!!

ערב שירה בציבור פתוח לכל קהילת בית וקאנטרי
שירי ארץ ישראל - בשבוע ט"ו בשבט.
פרטים בקרוב.

עלון מספר 2

קהילת נאווה תהילה

שבת חנוכה, פרשת מקץ, כ"ח כסלו תשע"ב, 23.12.11

מערכת: שגית הורוביץ, אלי סהר, רונן רחמים, קובי נדל וגל נאור

דבר העורכים

חברים יקרים,

אנו מביאים לידיכם את העלון השני של בית הכנסת "נאווה תהילה". אנו מקווים כי נצליח בדרך זו לחבר את קהילתנו ולהפוך אותה למאוחדת אף יותר. דרך העיתון וסיפוריו נוכל להכיר אחד את השני, לקרוא על המשפחות השונות בקהילה ולעקוב מקרוב אחר האירועים השונים. סיפור המסגרת של העלון הנוכחי, עוסק בעיקר בקידושים ומהווה כר לדיון בנושא. בכוונתנו לנסות לייצר בכל עלון דיון, שיאפשר לחברי הקהילה לחוות את דעתם ולעורר את כולנו לחשוב ביחד ולחוד על נושאים כאלו ואחרים. החלטנו להעלות את נושא הקידושים השנוי במחלוקת (ויש שיגידו שלא) וביקשנו משניים מחברי הקהילה לכתוב דעת בעד ונגד בנושא. לשמחתנו, שירלי שניידר הרימה את הכפפה וכתבה את דעת הבעד שלה. לצערנו כותב דעת הנגד הסכים לכתוב אך סירב להזדהות בשמו משום שחשש כי דעתו איננה פופולארית. נשמח אם בהמשך יותר ויותר חברים ישתפו פעולה ויכתבו דעות לכאן ולכאן מבלי להסתתר מאחורי מחשבותיהם.

חשוב שכולנו נוכל להתדיין ונקבל באהבה דעות שונות מבלי להתרעם. כמו כן, תוכלו לקרוא בעלון את משנתנו של הרב זיון סבא-רבא של עופר זיון חבר קהילתנו שהביא לדפוס סיפור חסידי מסיפוריו. בעלון מופיע דבר תורה שנכתב על ידי ד"ר קובי נדל, מדור ספורט קבוע שנכתב על ידי חבר קהילתנו אלי סהר וגם שיר לשבת שהביאה לדפוס הכולל ניתוח קצר של תמי הרשמן. כדי לחבר את כל רובדי הקהילה, החלטנו שגם הנוער והילדים ייקחו חלק בכתיבה. ליהיא מרק, בת ה-12, כתבה טור בנושא בני עקיבא והשבט החדש ומיקה הורוביץ בת ה-9 סיפרה על אחותה שקד שקיבלה על עצמה את תפקיד "אחראית המיחזור של בית הכנסת". בעלון בית הכנסת, תוכלו להתעדכן גם במצב הקופה, בתרומות שהתקבלו ועוד ועוד העלון הבא יצא בעוד כחודש ימים ואנו תקווה כי עוד ועוד חברים יצטרפו לעשייה וייקחו חלק בכתיבה. כל מי שמעוניין בכך, יפנה לעורכים נשמח לקבל כל רעיון או הצעה.

תודה לעיריית גבעת שמואל ולמנהל המחלקה לתרבות תורנית, על התמיכה בהוצאת העלון.

שבת שלום וחנוכה שמח העורכים

חברי הקהילה מתבקשים להתפלל לרפואת חברתנו - מיכל בת יפה. הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה מן השמים.

קהילת נאווה תהילה

שבת שלום ומבורך

דבר תורה / קובי נדל

קידוש בשבת והלכותיו

מצווה מן התורה לקדש את יום השבת. מניין למדו חז"ל דין זה? אומר הרמב"ם ביד החזקה: "מצות עשה מן התורה, לקדש יום השבת בדברים נאמר 'זכור את יום השבת לקדשו' (שמות כז), כלומר זוכרהו וזכירת שבח וקידוש; וצריך לזכרהו בכניסתו וביציאתו. בכניסתו בקידוש היום, וביציאתו בהבדלה".

האם במעשה זה אנו מקדשים את השבת? כמובן שלא, שהרי כך אומרת התורה בראשית תחילת פרק ב: "ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו...". הקדושה של היום קבועה ועומדת ואינה תלויה בקידוש שאנו אומרים. כל זאת בנגוד לדברים אחרים שמקודשים במאמר בני אדם - חגים, חודש, הקדש, תרומה וכו'.

מהי קדושה? לפני שאנו דנים בקידוש עלינו להבין מהי קדושה. התורה משתמשת במושג הקדושה במקומות נוספים. אחד המפורסמים שבהם בפרשה שמוגדרת כפרשת קדושים על שם האמור שם: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו". נחלקו כאן רש"י ורמב"ן במשמעות הקדושה. אומר רש"י: "הוא פרושים מן העריות ומן העברה (ויקרא רבה) שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה... ולא יחלל זרעו, אני ה' מקדשו...". לעומתו מבאר הרמב"ן בפרשת קדושים שם: "... עיקר הכתוב בכיצא בזה יזהר, שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות וכיעורים".

כאמור נחלקו הפרשנים בתכן המדויק של הפרישה. לדעת רש"י זו פרישה מעריות כלומר ממצוות האמורות בתורה, ולדעת הרמב"ן פרישה מעבר לשורת הדין, אולם המשותף לשניהם הוא שהפרישות כלומר ההמנעות היא זו המביאה לקדושה. האין זה מזכיר את הפסוק שהזכרנו: "...ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו" - הפרישות היא היוצרת קדושה.

למעשה בנוסח של הקידוש מבראשית יש רמז לכך: "כי בו שבת מכל מלאכתו". השביתה ממלאכה היא שיצרה קדושה ביום זה. מדוע? מדוע הפרישות יוצרת קדושה? התשובה נעוצה שוב בששת ימי בראשית הבורא עמל כאחד האדם. יום ראשון בורא אור וחשך, יום שני ים ויבשה וכו'. והלא במאמר אחד היה בורא את הכל? האל מחקה את בני האדם. מה אנו חייבים לעמול כל ששת הימים, אף הוא כן. אולם ביום השביעי הוא שובת, שלא כמעשה בני אדם. בשביתה הוא מצביע על כך שביום השביעי יש להוסיף על העמל של ששת הימים מימד רוחני, של בטחון באל, בבחינת שותף סמוי לאמר: "אם ה' לא בנה בית, שוא עמלו בוניו בו", של התעסקות בנעלה מחיי היום יום הקשים.

וממחשבה להלכה. שימו לב שלעיל הזכרנו את הרמב"ם אודות חובת הקדוש בשבת. הוא מזכיר גם את ההבדלה. ומה חסר? נכון, הקדוש של שבת בבקר. אומר על כך השולחן ערוך סימן רפ"ט: "היה שלחנו ערוך ומטה מוצעת יפה ומפה פרוסה כמו בסעודת הלילה, ויברך על היין בורא פרי הגפן והוא נקרא קידושא רבא". ומדוע קדושא רבא? אמרים הפרשנים שכיון שזהו קדוש קצר - עקרו הברכה בלבד, וכיון שאינו דין תורה אלא תקנת חכמים, לכן הוא קרוי קדושא רבא לשון סגי נהור. על כן יזהר ישראל בן נחמיה להדגיש באמרו שלפנינו קדושא רבא, שהדברים אמורים על דרך האמת. חשיבותו הפחותה של קדוש היום באה לידי

בטוי גם בהלכה אחרת. בעוד שקדוש של ליל שבת חובתו בין או מיץ ענבים, הנחשב כיון לרוב הפוסקים, הרי שקדוש היום כשר גם בשכר - ובלשון באי בית הכנסת נאוה תהילה - ויסקי המיושן לפחות 10 שנים.

ד"ר קובי נדל נשוי ליהודית וגר בשכונה 12 שנים.

סיפור חסידי / עופר זוין - ממשנתו של הרב שלמה יוסף זוין*

סיפור לחנוכה - משחק החיים

באחד מימי החנוכה נכנס פתאום הצדיק ר' נחום משטיפינשטי, בנו של הצדיק הרוזני, לבית מדרשו וראה שאילו אנשים יושבים ושוחקים במשחק ה"דאהם" (דמקה), כמנהג העולם בחנוכה. האנשים בראותם כי רבם נצב עליהם, נבהלו מאוד.

פתח הצדיק ואמר:

הידעתם את כללי משחק זה? שתקו האנשים.

אמר להם הצדיק:

אני אגיד לכם את הכללים: נותנים אחד, בשביל לקחת שנים; שני צעדים בבת אחד אסור ללכת; הולכים רק למעלה, ולא למטה; כמשמגיעים למעלה, אפשר ללכת לכל מקום שרוצים.

* הרב שלמה יוסף זוין (1886-1978) היה תלמיד חכם, חסיד חב"ד, המייסד והעורך הראשון של האנציקלופדיה התלמודית חתן פרס ישראל לספרות תורנית, וכמו כן זכה פעמיים בפרס הרב קוק. מרבני הציונות הדתית ברוסיה ובארץ ישראל.

עופר זוין נשוי לנעה, חבר בקהילה מזה 7 שנים, הוא נינו של הרב זוין.

תנחומים

ליגאל הורביץ - לפטירת אימו
למשה וקסברג - לפטירת אימו

שיר לשבת / תמי הרשמן

חמדה דליה רביקוביץ

שֵׁם יְדַעְתִּי חֲמֵדָה שְׁלֵא הִיְתָה כְּמוֹהָ,
וְהַזְמַן הַהוּא הָיָה יוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבָּת
וְכָל בְּדֵי אֵילָנוֹת הָיוּ מִתְעַצְמִים לְגִבָּה.

וְהָאֹר הַחַל מִסְבִּיב שׁוֹטֵף כְּנֶהָר לְנִבְעָ,
וְגִלְגַּל הָעַיִן אֶת גִּלְגַּל הַחֲמָה חֲמֵד.
אֶז יְדַעְתִּי חֲמֵדָה שְׁלֵא הִיְתָה כְּמוֹהָ.

הַזְהִירוּ רֵאשֵׁי הַשִּׁיחִים וְהָאֹר לֹא יִדַע שְׁבַע,
נִתַּךְ בְּגִלְי הַנֶּהָר וּבְכָל אֲדוּוֹתָיו נִצַּת,
אֶף רֵאשֵׁי הָיָה בְּעֵינָיו כְּתַפּוּחַ זָהָב לְבַלְעָ.

שׁוֹנְשֵׁי נֶהָר צְהָבוֹת פְּעָרוּ אֶת פִּיהֶן לְבַלְעָ
אֶת אֲדוּוֹת הַנֶּהָר בַּחֲפִזָּן וּבְגִבּוֹל הָעֵשֶׂב הַשָּׂט,
וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הָיָה יוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבָּת
וְכָל בְּדֵי אֵילָנוֹת מִתְעַצְמִים בְּתִשּׁוּקָה לְגִבָּה
וְאֶז יְדַעְתִּי חֲמֵדָה שְׁלֵא הִיְתָה כְּמוֹהָ.

בשירה של דליה רביקוביץ ניכר היטב החיבור שבין התחושה הפנימית של הכותבת לבין פלאי הטבע מסביב. ישנה הבלעות הדדית של המשוררת ושל מקורות הקדושה בשעת אהבה ואושר.

וכך גלגל העין מתחבר אל גלגל החמה באמצעות האור המעניק משמעות לדברים.

האור, השוטף כנהר, מתחבר אל גלי הנהר ואל העצים המבקשים לגבוה. האור הוא תמונה רוחנית של ירידת הקדושה מן השמיים, של החיבור למקורות הבסיסיים, הטבעיים.

וכל זה מתרחש בשבת, ביום בו הסתיימה הבריאה וניתן לבחור במנוחה, בשלווה.

תמי הרשמן נשואה לרועי. חברה כ-8 שנים בקהילה

הדף היומי

בשעה טובה הסתיים לימוד מסכת חולין ונחגג ברוב קהילה כמו תמיד בכיבוד מגוון תרומת חברינו אהרון אגם הי"ו.

פינת ספורט / אלי סהר

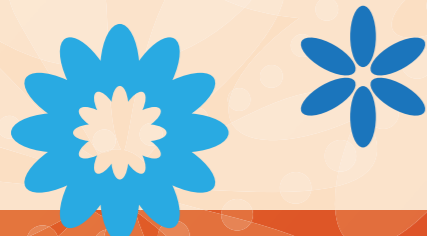
בעבר זוהי הספורט כדבר שלילי. יוני. "תרבות הרוח מול תרבות השרירים" היה שם נרדף לנצחון החשמונאים על היוונים. אולם בדורות האחרונים ובעיקר בשנים האחרונות ספורט הוא אחד מידידיו הטובים של האדם.

המחלות "ל"ע למיניהן ובעיקר תוצרי הלואי של ההשמנה גרמו לכך שגם גדולי ישראל ממליצים על גוף בתנועה. הציווי "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" מפורש בימינו גם כהרשאה לעסוק בסוגי הספורט השונים, הגורמים לאדם זירוז בחילוף החומרים ומניעת מחלות.

כדי לעודד את העיסוק בספורט בעירנו בעיקר אצל המבוגרים שמתקשים במציאת זמן פנוי, הגה רז שרייבר את הקמת ליגת בתי הכנסת בגבעת שמואל, כפי שהיא נהוגה במקומות כמו מודיעין, מכבים רעות, פתח תקווה ירושלים ועוד. גם קהילתנו הרימה את הכפפה ויחד עם עוד 14 קהילות (מתוך 36) מרכיבות את ליגת "מדיסון" שבעליה מר מאיר יעקובסון, הוא התומך העיקרי בה.

במשחק הפתיחה הפסידה קהילתנו ל"צעירי הגבעה" אבל המוטו העיקרי אצלנו הוא ה"עיקר ההשתתפות" מקווים אנו שכולנו נהנה מספורט בריא ומשחק הוגן

אלי סהר נשוי ליעל וגר בגבעת שמואל כבר עשר שנים וחצי

במה קהילתית לדיון / הנושא השבועי: הקידוש השבועי

מסורת קידוש רבא בבית הכנסת

בדרשתו בערב ראש השנה, העביר קובי נדל רעיון יפה על מחלוקת שעלתה בנושא נוסח הסליחות וסיפר כי התפלא לגלות כי רבים מתעקשים על השארת הנוסח הארכאי והבלתי מובן של הסליחות בארמית.

אלא שהטעם שנתן קובי בתמיכה לעמדתם, היה יפה בעיני הרעיון הוא, שכאשר אנו אומרים סליחות באותו הנוסח של אבותינו ואבות אבותינו, אנחנו לא עומדים לבד, אלא עומדים איתנו מאות הדורות שקדמו לנו ומאות הדורות שיבואו אחרינו. יתרה מזאת, גם בזמננו, כאשר אין אנו משנים את נוסח התפילה, עולה ונישאת אותה התפילה מפיהם של יהודים בכל מקום בארץ ובכל מדינה בעולם.

הכח של הביחד.

הדת היהודית שלנו, שרבים הדברים היפים בה, שילבה תמיד את הרוח עם החומר ואת היחיד עם הכלל ונתנה ערך ומקום לאחדות העם וחשיבות גם למיקרו קוסמוס הקטן שלנו - אחדות הקהילה.

ולטעמי אין זה אומר שעל הקהילה להיות אחידה, ההפך, היופי הוא בקבלת האחר והשונה: האחד דתי יותר השני פחות, האחד טוב לב יותר השני פחות, האחד אוהב דג מלוח השני לא סובל...

וזה באמת לא חשוב אם יש טשולענט או קיגל או דג מלוח ממקום כזה או אחר או איזה וויסקי הביאו הפעם... הקידוש הוא האמצעי, האמצעי החומרי שיוצר חיבור מופלא בין הרבה אינדיבידואלים לקהל אחד. כך, שכאשר הם עומדים כקהל בתפילה בפני בורא העולם הם לא אוסף של פרטים אלא הם שלם שערכו יותר מסך כל חלקיו.

אז כן, אני מאמינה בחשיבותה של הקהילה, בחשיבותה של אחווה וערבות הדדית בתוכה. בין בשמחות שכולנו עוברים בה יחדיו, שמחת ילד בר מצוה שעולה לראשונה לתורה, אישה שאומרת הגומל לאחר לידה ובין בימי הצער והאבל, כאשר האבל אומר קדיש במניין, כאשר נושאים כולם תפילה לרפואה שלמה של מי מבינינו ומתפללים שכוחו של הציבור כולו ותפילתו המשותפת תגבר על כל החטאים הקטנים כגדולים שכולנו חוטאים בהם, תגבר על כל אשר עומד לחובתינו כאנשים פרטיים - ותתקבל בשמיים.

לעניות דעתי, האחווה והשיתוף הללו לא יכולים להיווצר בוואקום, בקומץ אנשים שמגיעים לתפילה וחוזרים לענייניהם. כמו בכל חיבור ביהדות בין החומר לרוחניות, בין הקידוש ליון, בין הברכות לאוכל, בין המעשים לקדושה, כך גם מהקידוש הפשוט הזה, הסעודה הקטנה שעורכים כל שבוע לחצי שעה קלה, נוצר גם החיבור הנפשי, הרוחני, בין כולנו.

ואי אפשר לכתוב עמדה על הקידוש מבלי להתייחס לויכוח הישן מאיפה צריך להביא את האוכל לקידוש, ולגביו אביא לכם סיפור חז"ל קטן:

"כידוע, החמין שמכניסה האשה לתנור בערב שבת ומוציאה בשבת תמיד הוא טוב, ותמיד הוא טעים. שלא כתבשילים אחרים, שלפעמים טובים ולפעמים לא. אומרים, כי יש מלאך הממונה על סירי החמין שיהיו טעימים, וכנראה זהו המלאך הממונה על תקיעת שופר בראש השנה. והראיה - כאשר חל ראש השנה בשבת, אין תוקעים בשופר, משום שאותו מלאך עסוק אותה שעה בסירי החמין של היהודים."

אז שיהיה לכולם בתיאבון ושבת שלום

שירלי שניידר, נשואה לדעאל וגרה בשכונת בית וקאנטרי מזה 11 שנים.

אסור "לקדש" את הקידוש

ראשית, אני רוצה להבהיר שאני לא נגד הקידושים ואני חושב שיש להם מקום חשוב והם גורם מקשר ומאחד בקהילה שלנו. אולם, לצערי הרב, הרבה אנשים ותיקים בקהילה שלנו שכחו שהקהילה יותר מאשר שילשה ואפילו גדלה פי ארבע יחסית לימים שהתפללנו בקראוון.

באותם ימים היה מדובר בעשרות בודדות של חברים, רוב הילדים היו עדיין קטנים ולא אכלו בקידושים ולכן העלות של עריכת קידוש היתה נמוכה מאוד.

בנוסף, גם התאבון עלה מאוד ומספר חטיפים ודג מלוח של זהבה, שודרג הקידוש להיות מעין "מיני" ארוחת צהריים שיכול להאכיל את כל הקהל.

לטעמי, הגזמנו!!! לא יכול להיות שמשפחה תוציא 1500 שקלים ואפילו 2000 שקלים על קידוש בשבת. לאחרונה, הבנתי שהגבאים החדשים הצליחו להוריד את העלות בצורה חדה אבל אני עדיין חושב שאלו סכומים גבוהים מדי.

יש כמובן משפחות בקהילה שאין להן בעיה להוציא סכומים כאלו. אולם, מרבית החברים עשויים להיתקל בקשיים כשעליהם להוציא 2000 שקלים ובמיוחד כאשר מופעל לחץ פסיכולוגי כבד לתת קידוש ("אתה הרי אוכל כאן כל שבת"). למי שלא שם לב, בכדי להיות חבר בקהילה אתה נגרר להוצאות אדירות. לפתע, עלו ההוצאות מ-1000 שקלים ל-3000 שקלים!

אני מציע להחליט על מחיר מקסימום של 500 שקלים למשפחה לקידוש ואם רוצים להוסיף מוצרים נוספים אזי, אך ורק כאשר שני חברים "ייתנו" ביחד את הקידוש. אסור לאפשר לחברים לתת קידוש שלא במסגרת שמחה משפחתית בסכום העולה על 500 שקלים. אם זה רק משפחה אחת אז יהיה זה קידוש מינימלי ואני מניח שגם יגרום לעוד משפחות להצטרף לתרומה כי הם ייראו שהלחץ כאן יורד.

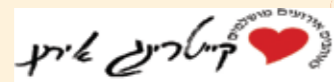
צריך לשמור על סטנדרט אחיד בקידוש וכך אף אחד לא יתבייש

אירועים באולם הקידושים

בחודשים האחרונים נערכו מספר אירועים באולם הקידושים בבית הכנסת אנו בטוחים כי תהיו שגרירים נאמנים להמשך תנופה זו.

לכל אלו ששאלו והתעניינו לגבי האוכל הטעים בסעודה הקהילתית בליל שמחת תורה - האוכל סופק ע"י הקייטרינג - איתן גורמן (054-6219865) - e@catere.org

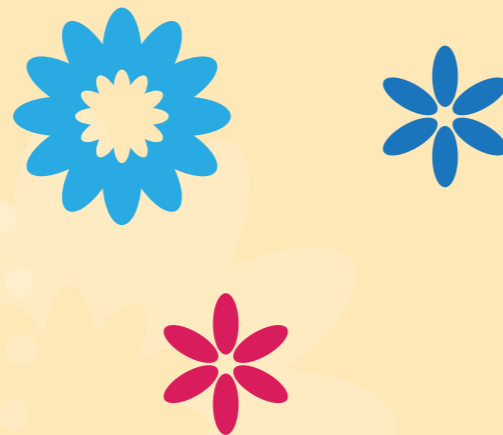
שהוא נותן פחות וההרגשה של הנתינה תהיה גבוהה יותר. אגב, אני לא חושב שהפריע ליותר מידי אנשים שלפני כמה שבועות היתה שבת ללא קידוש.

אסור "לקדש" את הקידוש, הקידוש הוא אמצעי לגבש את הקהילה ואסור שהוא יגרום לפילוג! שמתם לב שישנם חברים שנמנעים מלהיכנס אליו כדי שלא יידרשו מהם לתת גם? רק מגבלה של 500 ש"ח למשפחה לקידוש תפתור את הבעיה. עם התגבור של החברים וב"ה עם השמחות הרבות, כל משפחה תצטרך לתת פעם בשנתיים קידוש משותף.

אני חותם בעילום שם לאור כך ששמתי לב שבשיחות עם הרבה מחברי הקהילה זכיתי לביקורות לא כל כך נעימות.

הערת הגבאים:

בשבועות האחרונים, נעשה מאמץ רב להוריד את עלויות הקידושים בצורה דרמטית במסגרת זאת, חזרנו להתנדבות התורנים לעריכת השולחנות (הניקיון מבוצע בכל מקרה ע"י חברת הניקיון במוצאי שבת ולכן יש רק לנקות את השולחנות), התקשרנו עם חברת אוסם ישירות כדי להוריד משמעותית את עלויות האוכל (התקשרות דומה קיימת כבר עם חברת טמפו בנוגע למשקאות הקלים). כמו כן הגענו להסדרים עם ספקים נוספים בנוגע לקיגלים והצולנטו. אספקת החד פעמי מבוצעת ע"י חבר הקהילה (יזהר כהן) אשר דאג למחירים מיוחדים גם שם, וחלוקת ההפתעות לילדים ניתנת רק לילדים שנמצאים בשיעור הפרשת שבוע (60 הפתעות במקום 150). בסך הכל, מדובר בחסכון של מאות שקלים בעריכת הקידושים שמביא את העלות למחיר סביר. יודגש, כי תוספת של צולנטו בקידוש אפשרית רק באירוע מיוחד או כאשר שני חברים לפחות משתתפים במתן הקידוש.

חתני בר המצווה בקהילה

מתן וייסטון

מתן הוא בנם של קובי ואביבית הוא השני מבין חמישה אחים תומך בן ה-15, נדב בן ה-9, שקד בת ה-6 וליהיא בת השנה. מתן מאד אוהב חיות ואפילו מגדל את ריקו הכלב שמשפחתו אימצה מ-s.o.s חיות. את האהבה הזו לחיות ירש מאמא אביבית גם היא "משוגעת" על חיות. בנוסף הוא מפליא לנגן בגיטרה חשמלית, את זה יודעים לא רק בני המשפחה אלא גם השכנים... מתן הוא חברותי מאוד, אוהב לארח חברים ומרבה לעזור להוריו ולאחיו הקטנים בעיקר בהבאתם והחזרתם מחוגים וחברים. לקראת בר המצווה למד לקרוא בתורה בעזרת סבו ומתן, קרא יפה מאד מבלי שטעה בכלל.

איתי אדלשטיין

איתי הוא בנם של ציפי ובוטנ, תאום של טל ואחיהן של נגה והילה. איתי מפליא לנגן על גיטרה ואף הנעים את זמנם של האורחים לפני כניסת שבת בר המצווה שלו כאשר ניגן עם מורתו. הוא ילד מקסים, אין שכן או שכנה שלא מכירים אותו ואוהבים אותו וזאת בשל אופיו הידידותי והעובדה שהוא מרבה לעזור לכל אחד ואחד. השכנים מספרים כי בכל פעם שהוא רואה אותם חוזרים עם שקיות רבות מהסופר הוא תמיד מציע עזרה. איתי, הפליא לקרוא בתורה וריגש את המתפללים.

כתבת נוער

חודש ארגון בני עקיבא/ ליהיא מרק

בחודש ארגון כל הסיניף מלא! כל פעם שתיכנסו לשם תראו לפחות שבט אחד!

כל מי שנכנס לסיניף, יכול להבחין שעכשיו חודש ארגון. הסיניף מלוכלך כולו ויש המון ילדים.

כל הילדים אוהבים את חודש ארגון ובמיוחד את השבוע האחרון, כי יש המון חזרות והכיף הכי גדול, הוא לצבוע את הקיר השבטי. בעצם... הכי כיף שגשגאים עד מאוחר בסניף!

לבסוף אחרי כל החודש המהנה והמתיש מגיעות ההופעות. כל העבודה הקשה, עבודה של חודש שלם, באה סוף סוף לידי ביטוי!

כל השבטים מופיעים וכל שבט עושה הצגה על הנושא שקיבל. השנה הנושא הנבחר היה "קדש חיך". כל השבטים עשו הצגה בנושא זה, מלבד שבט מעלות שהנושא שלהם היה "קדשנו במצותך".

אחרי ההופעות הגיעה השבת והסעודות ואז השיא: מוצאי שבת במוצ"ש, הייתה צעדה מרחבת העריה ועד למגרש הכדורגל ושם הודיעו מי השבט שזכה בפרס המזכ"ל. השנה הזכות היו: ניצנים בנות!

בסוף, רגע לפני שהכול נגמר, שבט הרא"ה הציג את ה"ט"סים, אותם תרגלו במשך חודש שלם. וכשכולם עומדים נרגשים ומסוקרנים, נחשף שמו של השבט החדש, שבט הרא"ה הפך לשבט איתן!

הידעתם????

◆ סניפי גב"ש ודג"ש מונים כיותר מ-15000 חניכים!

◆ תנועת בני עקיבא קימת 83 שנה!

◆ השיר "קדש חיך" נבחר לשיר הכי אוהב בתנועה!

◆ לראשונה השם של השבט החדש נבחר מתוך שלש אפשרויות בהצבעה אינטרנטית!

הכותבת היא ליהיא מרק, בת 12 תושבת השכונה מאז הייתה בת שנתיים וחצי. עלתה בשבת פרשת תולדות משבט מעלות לשבט מעפילים.

כתבת ילדים

מיחזור בבית הכנסת/מיקה הורוביץ

רציתי לספר לכם על אחותי קוראים לה שקד והיא לומדת בבית ספר לחינוך סביבתי, בית ספר לטבע.

היא חובבת בעלי חיים מושבעת וגם שומרת על הסביבה.

בבית הכנסת החליטו שהיא תהיה "אחראית מחזור" בכל שבת אחרי הקידוש היא בעזרת ילדים נוספים מהקהילה תאסוף את בקבוקי הפלסטיק, בקבוקי הזכוכית והקרטונים ותדאג שהכל יעבור למחזור.

חשוב שאנחנו כקהילה טובה, נקפיד גם על הנושאים האלו.

בכל שבת אנחנו אוכלים ושותים כל כך הרבה שכדאי שלפחות את הפסולת נדע למחזור בחכמה.

אני מבקשת מכל הילדים והנערים בבית הכנסת לעזור לאחותי שקד כדי שיהיה לה קל יותר והיא תצליח במשימתה

הכותבת היא מיקה הורוביץ, בת ה-9.5 תושבת השכונה מאז הייתה בת פחות משנתיים.

התחדשויות בבית הכנסת

◆ חנוכיה - חנוכיית הכסף המיוחדת נתרמה ע"י משפחת המאירי לזכר אביה של מלכה - חיים אריה פוגל ז"ל, שהיה ממתפללי בית הכנסת שלנו עד שמצבו הפיזי לא איפשר לו להגיע עוד לבית הכנסת והיה נוהג להביט ממרפסת ביתם בערגה על בית הכנסת החדש שנבנה ועל המתפללים ההולכים לתפילה ומצר על כך שאינו יכול להשתתף. החנוכיה היא תרומתה של אמה של מלכה - רחל פוגל - תיבדל לחיים ארוכים ומשפחת המאירי.

◆ שיפורים בחדרי השירותים (תודה רבה ליואל יצחק ולשגית מרק) - הותקנו מראות גדולות ומשטחי החתלה לתינוקות (נא לא להשאיר שם ילדים לבד!), הוחלפו כל הסבונים בכיורים לחדשות, הותקנו מטהרי אויר דיגטליים, הוסרו המשתנות בשירותי הבנים, סודרה התאורה ועוד.

◆ נרכש תיק עזרה ראשונה הכולל ערכאת החייאה וציוד מגוון ומתקדם - תרומת משפחת חמי וגילי פרידמן.

◆ תודה לדוד קדושים שבנה ותרם מחיצות מעץ על גבי ארון הסיידורים כדי לאפשר חלוקה מכובדת ונוחה של דפי פרשות השבוע.

◆ נתרמו 40 סידורים חדשים לתפילות הילדים.

◆ הוחלפו כלי ההגשה במטבח שייקלו מאוד על עבודת התורנים - תרומת משפחת קורנובסקי.

◆ נרכשו מחזיקים לסכ"ם ולמפיות בשביל הקידושא רבא.

◆ הותקן כיור וברז לנטילת ידיים לחדרים שעל הגג - תרומה וביצוע של יואל יצחק.

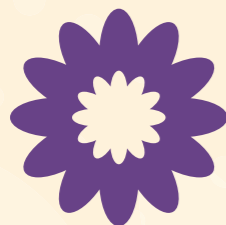
◆ תפילות הילדים עד לפסח הוקדשו לעילוי נשמת אלי בן יהודית הכהן.

◆ חברים המעוניינים להקדיש את לימוד הדף היומי או את שיעורי פרשת השבוע לילדים לזכות/זכר יקיריהם - נא לפנות לגל נאור.

◆ משפחות מרק, עבאדי, נוימן וטרבלסי תרמו לבית הכנסת סט גמרות שלם של שוטנשטיין.

◆ עמותת בית הכנסת קיבלה אישור ניהול תקין של עמותה לשנת 2012.

מזל טוב

למשפחת טרבלסי להולדת הבן.

למשפחת בקר להולדת הבן.

למשפחת לוין להולדת הנכד.

למשפחת אדלשטיין בהגיע בנם איתי למצוות.

למשפחת וייסטון בהגיע בנם מתן למצוות.

למשפחת וייסנר בהגיע בנם רועי למצוות.

